

Arrest

nr. 132 004 van 23 oktober 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X,
Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige
kinderen X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 juli 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 3 juni 2014 tot een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Armeense nationaliteit te zijn.

Op 30 april 2010 diende zij een asielaanvraag in.

Op 15 september 2010 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 16 december 2010 verwierp de Raad het beroep van de verzoekende partij bij arrest nr. 53 182 en weigerde eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan de verzoekende partij.

Op 21 januari 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 4 februari 2011 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 31 maart 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk.

Op 28 april 2011 diende de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 10 mei 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de tweede aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk.

Op 15 juli 2011 diende de verzoekende partij een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 8 september 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de derde aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk.

Op 4 december 2013 verleende de ambtenaar-geneesheer een medisch advies.

Op 12 december 2013 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ongegrond. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

Op diezelfde dag werd een beslissing tot bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van de verzoekende partij. Ook tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

Op 4 april 2014 diende de verzoekende partij een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 6 mei 2014 verleende de ambtenaar-geneesheer een medisch advies.

Op 9 mei 2014 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie de vierde aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk.

Op diezelfde dag werd een bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van de verzoekende partij.

Eveneens op 9 mei 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie een beslissing houdende inreisverbod van drie jaar. Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

- In uitvoering van artikel 74/11 § 1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod drie jaar:

- 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 21.01.2011, haar ter kennis gegeven op 26.01.2011 of het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 12.12.2013, haar betekend op 27.02.2014.

Aan de betrokkene wordt de maximumtermijn van drie jaar opgelegd, aangezien zij niet de minste intentie vertoont om het grondgebied te verlaten en ook niet aantoonde dat er stappen ondernomen werden om het vertrek voor te bereiden. Integendeel door het indienen van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf (d.d. 04.02.2011, 28.04.2011, 15.07.2011 en 04.04.2014) tracht betrokkene alles in het werk te stellen om het verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.”

Op 7 juli 2014 diende de verzoekende partij wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 8 augustus 2014 verklaarde de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding deze laatste aanvraag ontvankelijk.

2. Over het voorwerp van het beroep

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de aanvraag van 7 juli 2014 om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, op 8 augustus 2014 ontvankelijk werd verklaard. Zulks blijkt ook uit de stukken van het administratief dossier en wordt niet betwist door de verzoekende partij.

Dit impliceert dat de verzoekende partij over een tijdelijk verblijfsrecht beschikt in afwachting van een beslissing aangaande de gegrondheid van haar aanvraag. Zulks blijkt trouwens uit de beslissing van 8 augustus 2014 waarbij de verwerende partij de instructie geeft aan de burgemeester om de verzoekende partij in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie geldig voor drie maanden. Dergelijk verblijfsrecht staat haaks op het eerder genomen inreisverbod. Daar verweerder een tijdelijk verblijfsrecht aan de verzoekende partij heeft verstrekt, kan de Raad hieruit enkel afleiden dat verweerder impliciet maar zeker is overgegaan tot de intrekking van het inreisverbod. Derhalve is de zaak zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU